

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัยโดยรอบท่าอากาศยานเชียงใหม่
ที่มีต่อมาตรการแก้ปัญหามลพิษทางเสียง

ผู้เขียน

นายรามศ พุทธิบูลย์

ปริญญา

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา เจริญประเสริฐ

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะของผู้อยู่อาศัยโดยรอบท่าอากาศยานเชียงใหม่ที่มีต่อมาตรการแก้ปัญหามลพิษทางเสียง ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ประชาชนในตำบลสุเทพ จำนวน 200 คน และตำบลแม่เหียะ 200 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายและเพศหญิงใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 28.3 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 39.5 อาชีพนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 37.5 รายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 33.8 บาทพักอาศัยเป็นระยะเวลา 1 ปี ไม่เกิน 5 ปี ร้อยละ 27.0 และที่พักอาศัยมีระยะห่างจากสนามบิน 2 กิโลเมตร ไม่เกิน 3 กิโลเมตร ร้อยละ 22.5

ผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อท่าอากาศยานเชียงใหม่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นด้วยว่าท่าอากาศยานเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางของการเดินทางทางอากาศของภูมิภาคมากที่สุด และผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนร้อยละ 89.2 ไม่เคยได้รับความเสียหายหรือผลกระทบอันเนื่องมาจากปัญหามลพิษทางเสียง สำหรับปัญหาที่ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนร้อยละ 10.8 ที่เคยได้รับผลกระทบ ได้แก่ การขาดสมาธิในการทำงาน รบกวนการเรียนการสอน นอนไม่หลับ มีเสียงดัง ลมแรง กองขยะใบไม้ปลิว กระจกร้าว ตกใจ สุขภาพจิตแย่ อ่านหนังสือไม่รู้เรื่อง กระเบื้องหลังคาหลุดร่อน เป็นต้น

ผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อมาตรการแก้ปัญหามลพิษทางเสียง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับมาตรการการกำหนดวิธีการบิน และเส้นทางการบินที่ทำให้เกิดเสียงดังน้อยที่สุด รองลงมาได้แก่ การห้ามการบินในช่วงเวลา 23.00-05.00 น.

ผลการศึกษาค้นคว้าที่มีต่อมาตรการแก้ปัญหามลพิษทางเสียง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการการจัดตั้งศูนย์ร้องทุกข์ที่ชุมชนเพื่อรับข้อมูลความเสียหาย และร่วมกันหาทางแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานของท่าอากาศยานเชียงใหม่ รองลงมาได้แก่ การจัดทีมพนักงานอาสาสมัคร เพื่อตรวจสอบ ซ่อมแซมอาคารบ้านพักอาศัยให้กับชุมชนที่ได้รับความเสียหายจากเสียงเครื่องบิน

การแก้ไขปัญหามลพิษทางเสียงของท่าอากาศยานเชียงใหม่สามารถนำมาตราการที่เป็นมาตรฐานสากล และมาตรการในการชดเชยให้กับผู้ได้รับผลกระทบ โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการทำกิจกรรมเพื่อสังคม มาพิจารณาแก้ไขปัญหาาร่วมกันตามความเหมาะสม โดยควรวางแผนการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้กับประชาชนทั่วไปปรับทราบอย่างต่อเนื่อง และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะและตัดสินใจตามความเหมาะสม

Independent Study Title	Opinions of Residents Surrounding Chiang Mai International Airport Towards Resolution Measures of Noise Pollution
Author	Mr.Ramet Puttibul
Degree	Master of Business Administration
Independent Study Advisor	Associate Professor Dr. Nittaya Jariangprasert

ABSTRACT

This independent study is aimed at studying the opinions, problems and recommendations of residents around the Chiang Mai International Airport towards the measures in the solutions of noise pollution. Data was collected form 400 samples, including 200 in Suthep Sub-district and 200 in Mae Hia Sub-district. Descriptive statistics, including frequency and percentage, was used for analyzing the information.

The study found that there were the similar numbers of male and female being surveyed. The 28.3 percent of respondents were at the age under 20 years old. The 39.5 percent of them had Bachelor's degree. The 37.5 percent of respondents were students. There were 33.8 percent of them earning income between 5,001 and 10,000 baht. The 27 percent of residents lived between one year and not over five years. The 22.5 percent of them had their residence far from the airport between two kilometers and not over three kilometers.

The study on the opinions towards the Chiang Mai International Airport revealed that most of the respondents agreed that the airport was the center for air transportation in the region. The 89.2 percent of respondents said they never got any damages or effects due to the noise pollution. There were 10.8 percent of them answering that they were affected from it. The problems include lack of concentration in the work, disturbing the study, insomnia, noisy sound, strong wind, blowing of leaves, fractured mirror, feeling startled, bad mental health, losing focus on studying, damage of roof tiles, etc.

The study on the opinions towards the measures in the solutions of noise pollution reported that most of the respondents agreed with the measures in the determination of aviation methods and routes which caused the least sound. The measure which came after was the prohibition to take any flight during 23.00 p.m. – 05.00 a.m.

In the study on the opinions towards the measures in resolving the noise pollution, most of the respondents accepted the measures in establishing the center at the communities to receive any complaints in order to understand the problems and jointly seek the solutions which occurred from the operation of Chiang Mai International Airport. It followed with forming a volunteer team to examine and repair residence for the communities which received damages from the noise of airplanes.

In resolving the noise pollution of the Chiang Mai International Airport, the international standard measures should be adapted as well as the compensation to the affected people. The measures should follow the concept about the social activities in considering and resolving the problems in an appropriate way. There should be the plan in reporting the relevant operation result to the public continuously. Moreover, the public should get the opportunity to provide any comments and participate in making decision.